

Sag anlagt den 6. maj 2016 — Pio De Bragança mod EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Sag T-229/16)

(2016/C 270/55)

Stævningen affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugal) (ved advokat J. Sardinha)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ordem de São Miguel da Ala (Lissabon, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ordem de São Miguel da Ala

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »quis ut deus« — EU-varemærkeregistriering nr. 005747936

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 621/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og følgelig erklæres det omtvistede varemærke for fortabt som følge af manglende reel brug, herunder for så vidt som det omfatter varerne »skilte af metal« i klasse 6.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

Dette søgsmål, der vedrører tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, og artikel 51, stk. 1, litra a), og stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker, er indgivet i medfør af artikel 65 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre).

Sag anlagt den 14. maj 2016 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-240/16)

(2016/C 270/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved barristers B. Kennelly og J. Pobjoy, og solicitors R. Gherson og T. Garner)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine såvel som Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, annulleres i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Subsidiært fastslås det, at (i) artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og (ii) artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret), er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende, der er anført til støtte for påstanden om annullation, gøres det gældende, at Rådet ikke har angivet et korrekt retsgrundlag for de anfægtede foranstaltninger.
 - Sagsøgeren har anført, at artikel 29 TEU ikke er et korrekt retsgrundlag for Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014, idet det klagepunkt, der er rejst over for sagsøgeren, ikke identificerer ham som en person, der har undergravet demokratiet i Ukraine eller berøvet den ukrainske befolkning de goder, der kommer af en bæredygtig udvikling i landet (som omhandlet i artikel 23 TEU og de generelle bestemmelser i artikel 21, stk. 2, TEU). Eftersom tredje ændringsafgørelse ifølge sagsøgeren var ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014.
2. Med det andet anbringende, der er anført til støtte for påstanden om annullation, gøres det gældende, at sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 6 TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og 3 TEU, samt artikel 47 og 48 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, er blevet tilsidesat ved Rådets antagelse af, at de retslige procedurer i Ukraine var i overensstemmelse med grundlæggende menneskerettigheder.
3. Med det tredje anbringende, der er anført til støtte for påstanden om annullation, gøres det gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at kriteriet for at opføre sagsøgeren på listen i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) var opfyldt.
4. Med det fjerde anbringende, der er anført til støtte for påstanden om annullation, gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar samt retten til god forvaltning og til en effektiv domstolsprøvelse. Navnlig har Rådet undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de grunde, der var angivet som begrundelse for en genopførelse på listen, var velbegrundede i lyset af de bemærkninger, som sagsøgeren havde fremsat forud for genopførelsen.
5. Med det femte anbringende, der er anført til støtte for påstanden om annullation, gøres det gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom og omdømme. Ifølge sagsøgeren er konsekvenserne af de anfægtede foranstaltninger vidtrækkende, både hvad angår dennes ejendom og dennes globale omdømme. Rådet har ikke godtgjort, at indefrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske ressourcer er forbundet med eller begrundet i noget legitimt mål, og endnu mindre, at den er forholdsmæssig i forhold til et sådant mål.

6. Med det sjette anbringende, der er anført til støtte for påstanden om ulovlighed, gøres det gældende, at såfremt artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) i modsætning til det i tredje anbringende anførte skal fortolkes således, at de omfatter (a) enhver efterforskning forestået af de ukrainske myndigheder, uanset om der foreligger nogen retsafgørelse, som understøtter denne, eller nogen retssag, hvorved der foretages en efterprøvelse heraf eller føres tilsyn hermed, og/eller (b) ethvert misbrug af offentligt embede »som indehaver af offentligt hverv [...] med henblik på at skaffe sig selv eller en tredjemand en uberettiget fordel«, uanset om der er nedlagt påstand om uretmæssig tilegnelse af statsmidler, ville udpegelseskriteriet, henset til det tilfældige omfang og den tilfældige rækkevidde, som denne brede fortolkning ville medføre, mangle det fornødne retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til målene med artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014. Bestemmelserne ville derfor være ulovlige.

Sag anlagt den 17. maj 2016 — Stavvytskyi mod Rådet

(Sag T-242/16)

(2016/C 270/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edward Stavvytskyi (Belgien) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine samt Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgeren på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at opførelsen på listen er ulovlig, da den er blevet ændret for at muliggøre opførelse på listen blot på grundlag af, at der er rejst straffesag mod den pågældende uden noget krav om en retslig afgørelse.
2. Andet anbringende om, at Rådet gav en utilstrækkelig og stereotyp begrundelse, eftersom det blot kopierede teksten i lovgivningen om opførelse på listen.
3. Tredje anbringende om, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det ikke havde et tilstrækkelig solidt faktisk grundlag for at opføre sagsøgeren på listen under henvisning til, at de ukrainske myndigheder har rejst straffesag mod ham for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver.